

Sygn. akt IV Pa 5/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Zalasiński
Sędziowie:	SSO Katarzyna Antoniak SSR del. Elżbieta Wojtczuk (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 lipca 2014 r. w S.

sprawy z powództwa Z. M.

przeciwko Zespołowi (...) Lasów Państwowych w S.

o przywrócenie do pracy

na skutek apelacji pozwanego Zespołu (...) Lasów Państwowych w S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia (...)

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanego Zespołu (...) Lasów Państwowych w S. na rzecz powoda Z. M. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.

Sygn. akt IV Pa 5/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia (...). w sprawie o sygn. akt IV P 403/12 Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z powództwa Z. M. przeciwko Zespołowi (...) Lasów Państwowych w S. o przywrócenie do pracy przywrócił powoda Z. M. do pracy u pozwanego Zespołu (...) Lasów Państwowych w S. na poprzednie warunki pracy i płacy i zasądził od pozwanego Zespołu (...) Lasów Państwowych w S. na rzecz powoda Z. M. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w Siedlcach było wynikiem następujących ustaleń faktycznych i rozważań prawnych:

Z. M. był zatrudniony w Zespole (...) Lasów Państwowych w S. od dnia 7.04.2008r., ostatnio na stanowisku Kierownika D. Logistyki w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony.

Zgodnie z ostatnim zakresem obowiązków do jego zadań należało m. in. sprawdzanie merytoryczne dokumentów z zakresu działu logistyki zgodnie z obowiązującymi przepisami i procedurami.

Do czerwca 2011r. obowiązkami związanymi ze sprawdzaniem dokonywania wpisów potwierdzających dokonanie przeglądów urządzeń hydraulicznych przez Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w B. zajmował się P. F., który był podwładnym Z. M..

Po tym okresie obowiązki te pozostały w kompetencji jedynie Z. M. i S. B..

W 2011 i 2012r. Z. M. podpisał się na czterech fakturach na wykonanie usług konserwatorskich w sytuacji, gdy brak było wpisu w dziennikach konserwacji o wykonaniu tejże usługi.

W 2010r., z uwagi na wstrzymanie przez (...) podstawiania wagonów 4 – osiowych pod drewno zamawiane przez zakład pracy, dyrektor G. W. wyraziła zgodę na ich zamianę na wagony 2 – osiowe. Taka zamiana wiązała się z wyższymi kosztami wynagrodzenia spedytorów. Wagony 2 – osiowe były także podstawiane w 2011 i 2012r. za zgodą odbiorców drewna.

A. C. dzierżawił od Zespołu (...) Lasów Państwowych w S. zestaw samochodowy R. (...) z przyczepą i żurawiem przenośnym (...). Dyrektor G. W. 3.06.2011r. rozwiązała tę umowę dzierżawy. W jej zastępstwie główna księgowa A. J. 15.09.2011r. zleciła A. C. dokonanie oceny stanu technicznego i naprawy samochodu przez firmę (...) w S.. A. C. dokonał tej naprawy we wskazanej firmie.

Z uwagi na to, że naprawą i konserwacją urządzeń hydraulicznych będących własnością Zespołu (...) Lasów Państwowych w S. zajmowało się do tej pory Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w B., Z. M. zlecił tej firmie naprawę żurawia zamontowanego na zestawie samochodowym R. (...). Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w B. dokonało tej naprawy w styczniu 2012r.

W dniu 4.06.2012r. o godzinie 13.20 Z. M. otrzymał polecenie wykonania do 6.06.2012r. przeglądu i konserwacji wszystkich urządzeń technicznych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. W wyznaczonym terminie Z. M. nie wykonał tego polecenia.

W dniu 2.07.2012r. o godzinie 7.05 Z. M. otrzymał notatkę służbową z 6.06.2012r., zgodnie z którą miał tego dnia do godziny 15.00 złożyć pisemne wyjaśnienia. W wyznaczonym terminie Z. M. nie złożył tych wyjaśnień.

W dniu 3.07.2012r. Z. M. otrzymał rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodu rażącego naruszenia obowiązków pracowniczych, czego skutkiem było powstanie szkody w mieniu pracodawcy. Jako przyczyny swej decyzji pracodawca wskazał:

- poświadczenie nieprawdy w zakresie merytorycznym na fakturach wystawionych przez Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. oraz Urząd Dozoru Technicznego w 2011 i 2012r. Pracownik potwierdzał merytoryczną zasadność faktur w sytuacji, gdy konserwator nie dokonywał stosownych wpisów potwierdzających dokonanie przeglądu w książkach kontroli maszyn i urządzeń, a faktura z UDT obejmowała także urządzenie, które zostało sprzedane;

- brak dbałości o mienie zakładu poprzez przekroczenie uprawnień polegające na nieoptymalizowaniu kosztów działalności logistycznej, co spowodowało zawyżone i nieuzasadnione koszty na działalności podstawowej pracodawcy – brak uzgodnienia nadawania wagonów 2-osiowych, co zostało stwierdzone na podstawie notatki służbowej z 20.06.2012.;

- przekroczenie uprawnień w zakresie napraw dokonywanych na środку trwałym o numerze inwentarzowym(...) (...) polegające na braku uzgodnień i powiadomieniu dyrektora o konieczności i kosztach napraw. Samowolnie,

wbrew obowiązującym procedurom, pracownik dokonał wyboru przedsiębiorcy, który ocenił zakres naprawy maszyny przedstawił kosztorys i dokonał naprawy;

- niezastosowanie się do poleceń służbowych z 4.06.2012r. dotyczącego przeglądu i konserwacji wszystkich urządzeń technicznych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami oraz niezłożenie wyjaśnień w terminie do 2.07.2012r. na podstawie notatki służbowej z kontroli wewnętrznej przeprowadzonej w dniach 4-6 czerwca 2012r.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 30.10.2012r., sygn. akt (...) umorzyła dochodzenie w sprawie poświadczenia nieprawdy na fakturach VAT z tytułu wykonania przeglądów konserwacyjnych wózka jezdniowo – podnośnikowego, żurawi, rębaka poprzez poświadczenie przez kierownika działu logistyki na odwrocie faktur wykonania przez firmę (...) konserwacji urządzeń, mimo braku wymaganych zapisów konserwatora w książkach serwisowych urządzeń w sytuacji niewykonania usług konserwatorskich (art. 271 § 1 kk) z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu oraz poświadczenia nieprawdy na fakturze VAT wystawionej przez Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w B. z tytułu żurawia zamontowanego na samochodzie R. (...) poprzez poświadczenie przez kierownika działu logistyki na odwrocie faktur wykonania napraw w sytuacji ich niewykonania (art. 271 § 1 kk) wobec stwierdzenia że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Sąd Rejonowy ustaliwszy powyższy stan faktyczny uznał, że powództwo okazało się uzasadnione.

Sąd doszedł do wniosku, że strony pozostawały w sporze co do okoliczności, czy zachowanie powoda wyczerpało przesłankę ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych.

Sąd Rejonowy odniósł się do poszczególnych przyczyn decyzji pracodawcy. Jeśli chodzi o poświadczenie nieprawdy w zakresie merytorycznym na fakturach wystawionych przez (...), to Sąd doszedł do wniosku, że działanie powoda było sprzeczne z zakresem jego obowiązków, lecz nie można mu w zaistniałej sytuacji przypisać zarówno winy umyślnej, ani rażącego niedbalstwa. W ocenie Sądu powodowi można było zarzucić jedynie zwykłe niedbalstwo w postaci niewykonywania zadań wynikających z zakresu obowiązków, a nie, poświadczenie nieprawdy dokonane z winy umyślnej. Nie bez znaczenia jest także wynik postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową (...) pod sygn. akt (...). W konkluzji Sąd uznał, że ta przyczyna rozwiązania z powodem umowy o pracę jest nieprawdziwa.

Co do braku dbałości o mienie zakładu poprzez przekroczenie uprawnień polegające na nieoptymalizowaniu kosztów działalności logistycznej, co spowodowało zawyżone i nieuzasadnione koszty na działalności podstawowej pracodawcy – brak uzgodnienia nadawania wagonów 2-osiowych, co zostało stwierdzone na podstawie notatki służbowej z 20.06.2012, to Sąd uznał, że kwestia związana z umożliwieniem (...) podstawiania wagonów „mniejszych”, zamiast „większych” wynikała z nieдомówień między powodem a dyrektorem pozwanego, a nie jedynie z winy powoda. W ocenie Sądu także ta przyczyna rozwiązania z powodem umowy o pracę okazała się nieprawdziwa.

Odnosząc się do kolejnej przyczyny decyzji pracodawcy, tj. przekroczenie uprawnień w zakresie napraw dokonywanych na środku trwałym o numerze inwentarzowym (...) (...) polegające na braku uzgodnień i powiadomieniu dyrektora o konieczności i kosztach napraw. Samowolnie, wbrew obowiązującym procedurom, pracownik dokonał wyboru przedsiębiorcy, który ocenił zakres naprawy maszyny przedstawił kosztorys i dokonał naprawy, to Sąd uznał, iż powód mógł działać w przekonaniu, że zastosowanie ustawy o zamówieniach publicznych w tym przypadku nie jest konieczne. Sąd uznał, że również i ta przyczyna rozwiązania z powodem umowy o pracę okazała się nieprawdziwa.

Jeśli chodzi o niezastosowanie się do poleceń służbowych z 4.06.2012r. dotyczącego przeglądu i konserwacji wszystkich urządzeń technicznych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami oraz niezłożenie wyjaśnień w terminie do 2.07.2012r. na podstawie notatki służbowej z kontroli wewnętrznej przeprowadzonej w dniach 4-6 czerwca 2012r. Sąd doszedł do wniosku, że powód nie miał możliwości wykonania tych poleceń z uwagi na zbyt krótki czas dany mu przez pracodawcę na ich wypełnienie oraz brak umowy z Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. w B.. W ocenie Sądu niezasadne jest zatem zarzucanie powodowi ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych w postaci

niewykonania tego polecenia służbowego. Natomiast na sporządzenie wyjaśnień do wyników kontroli wewnętrznej przeprowadzonej w dniach 4-6 czerwca 2012r. powodowi udzielono czasu od 2.07.2012r. od godziny 7.05 do godziny 15.00 tego samego dnia. Sąd doszedł do wniosku, że ich wykonanie przekraczało wyznaczony powodowi do tego termin.

Zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek dowodów na to, że prawdziwą przyczyną rozwiązania z powodem umowy o pracę był przebieg przetargu z marca 2012r.

Sąd zbadał także, czy przywrócenie powoda do pracy było możliwe lub celowe (art. 56 § 1 i 2 kp w zw. z art. 45 § 2 i 3 kp). Zdaniem Sądu przywrócenie powoda do pracy u pozwanego jest jak najbardziej możliwe i celowe. Stanowisko zajmowane do tej pory przez powoda nadal istnieje w strukturze organizacyjnej pracodawcy. Okoliczność, że zajmuje je aktualnie inny pracownik nie stanowi żadnej przeszkody do przywrócenia powoda do pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 17.02.1998r., I PKN 572/97, OSNAPiUS 1999/3/83). Sąd nie dopatrył się także, aby między powodem a dyrektorem pozwanego istniał głęboki konflikt uniemożliwiający dalszą współpracę. Argumentem przemawiającym za rozstrzygnięciem o przywróceniu powoda do pracy jest niewątpliwie okoliczność, że dnia (...) powód ukończy (...)lat, co uprawnia go do nabycia prawa do emerytury.

Powyższe argumenty czynią przedmiotowe rozwiązanie umowy o pracę wadliwym jako naruszającym przepis art. 52 § 1 pkt 1. W takiej sytuacji powód skutecznie nabył prawo domagania się przywrócenia go do pracy na poprzednich warunkach zgodnie z art. 56 § 1 kp. W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu uregulowaną w art. 98 § 1 i 3 kpc, art. 109 kpc oraz § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w zw. z treścią uchwały Sądu Najwyższego z 24.02.2011r. (I PZP 6/10, OSNP 2011/21-22/268) Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia (...) wniósł pełnomocnik pozwanego Zespołu (...) Lasów Państwowych w S. zaskarżając przedmiotowe orzeczenie w całości i zarzucając zaskarżonemu wyrokowi:

1. sprzeczność ustaleń Sądu z zebranymi dowodami polegającą na uznaniu, że:

- w zachowaniu powoda z zakresu przyczyny pierwszej rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia brak jest cech zawinionych w postaci winy umyślnej, w sytuacji, gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego skutkować musiała uznaniem, że zachowanie powoda miało charakter pełnej świadomości co do tego, że podpisuje on faktury bez sprawdzenia merytorycznego dokumentów stanowiących podstawę wystawienia faktury,

- druga przyczyna w postaci braku dbałości o mienie zakładu pracy nie została udowodniona przez pozwanego i jest nieprawdziwa, kiedy prawidłowa analiza materiału dowodowego, w szczególności zebrane dokumenty, zeznania A. J. i Dyrektor G. W. wskazują, że Z. M. z pełną świadomością, posiadając w tym zakresie pełną wiedzę, w tym przede wszystkim co do skutków ekonomicznych, samowolnie, z pominięciem Dyrekcji, podejmował decyzje w zakresie zamawiania wagonów 2-osioowych, czym naraził i spowodował straty w mieniu zakładu pracy,

- powód miał prawo przypuszczać, że zlecenie naprawy dokonywanych na środku trwałym w postaci żurawia, może odbyć się w drodze bezprzetargowej, w sytuacji gdy Z. M. miał pełną świadomość, że dokonując wyboru podmiotu wykonawczego z pominięciem ustawy o zamówieniach publicznych postępuje wbrew obowiązującym procedurom i przepisom prawa, a ponadto nie uzgodnił tego z Dyrekcją pozwanego co stanowi ewidentne przekroczenie uprawnień służbowych, które samo w sobie powinno skutkować uznaniem, że powód w sposób ciężki naruszył podstawowe obowiązki pracownicze,

- ewidentne niewykonanie obowiązków służbowych i niedostosowanie się do poleceń służbowych z dnia 4 czerwca 2012r. nie stanowi zawinionej przyczyny w rozumieniu art. 52 kp, w sytuacji, gdy obowiązek dostosowywania się do poleceń służbowych stanowi podstawowy obowiązek pracownika względem pracodawcy w zakresie świadczenia umowy o pracę;

2. obrazę przepisów postępowania (art. 328§2 kpc) poprzez sporządzenie uzasadnienia wbrew dyspozycji wynikającej z tego przepisu, w szczególności przez nieustosunkowanie się do poszczególnych dowodów, w tym dokumentów złożonych przez pozwanego wraz z odpowiedzią na pozew oraz w toku procesu, nadto z dowodu z zeznań świadków zgłoszonych przez stronę pozwaną oraz dowodu z zeznań w charakterze strony dyrektor G. W., co uniemożliwia pełną ocenę materiału dowodowego,

3. obrazę prawa materialnego (art. 45§2 kp w zw. z art. 56§2 kp)

poprzez:

- przywrócenie powoda do pracy w sytuacji, gdy przywrócenie to jest niemożliwe i niecelowe ze względów finansowych oraz w zakresie stosunków międzyludzkich w zakładzie pracy pozwanego, w szczególności wobec faktu, że pomiędzy Z. M. a pracodawcą istnieje niezwykle silny i długotrwały konflikt a nadto, że powód postępował wobec swoich podwładnych i innych pracowników nieetycznie, był nielojalny, niekulturalny co skutkowało musi uznaniem, że przywrócenie do pracy powoda – nawet przy założeniu, że rozwiązanie z nim umowy o pracę nie było prawidłowe – jest niemożliwe ze względu na zasady współżycia społecznego, stosunki panujące w zakładzie i finansowe,

- nieuwzględnienie przy orzekaniu o przywróceniu do pracy aspektu ekonomicznego dla pracodawcy, co skutkuje – przy przywróceniu powoda do pracy – niezwykle wysokimi kosztami dla Zespołu (...) Lasów Państwowych w S., które to koszty stawiają pod istotnym znakiem zapytania ekonomiczny byt tego zakładu, a co z kolei ma znaczenie dla losów zatrudnionych tam pracowników.

Podnosząc powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych za obie instancje ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w (...) z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia w zakresie kosztów za wszystkie instancje.

Nadto wnosił o dopuszczenie w postępowaniu apelacyjnym dokumentów w postaci uchwały nr 6 z dnia (...). Komisji Zakładowej Nr 1 Związku Zawodowego (...) przy (...) w S. oraz zestawienia kosztów przywrócenia do pracy Z. M. na okoliczność skutków społecznych i finansowych uwzględnienia powództwa.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powoda wnosił o oddalenie apelacji pozwanego w całości jako bezzasadnej i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. Nadto wnosił o pominięcie dowodów przedstawionych przez pozwanego w złożonej apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie jest zasadna i nie zasługują na uwzględnienie zarzuty w niej podniesione.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Logicznie uzasadnił swoje stanowisko. Sąd Okręgowy w całej rozciągłości podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i ocenę prawną Sądu I instancji przyjmując je za własne, zatem nie zachodzi konieczność ich powtarzania (por. wyrok Sądu Najwyższego z 08.10.1998r. IICKN 923/97, OSNC 1999/3/60). Odnosząc się do zarzutów apelacji podnieść należy, że w żaden sposób nie podważają one prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu I instancji i są niesłuszne. Sąd Rejonowy

dokonał wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego oceniając wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania zgodnie z art. 233 § 1 kpc.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w apelacji pozwanego, to zauważyć należy, że strona odwołująca się powinna wskazać konkretnie jakie ustalenia Sądu I instancji są sprzeczne z jakimi dowodami.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że postawienie zarzutu obraży art. 233 § 1 kpc nie może polegać na zaprezentowaniu przez skarżącego stanu faktycznego przyjętego przez niego na podstawie własnej oceny dowodów; skarżący może tylko wykazywać, posługując się wyłącznie argumentami jurydycznymi, że Sąd rażąco naruszył ustanowione w wymienionym przepisie zasady oceny wiarygodności i mocy dowodów i że naruszenie to miało wpływ na wynik sprawy (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2000 r., I CKN 1169/99, OSNC 2000/7-8 poz. 139 i z dnia 10 kwietnia 2000 r., V CKN 17/2000, OSNC 2000/10 poz. 189).

Wobec tego, że w apelacji zarzut naruszenia art. 233 kpc takim wymogom nie odpowiada (brak wskazań co do tego z jakimi konkretnymi dowodami ustalenia Sądu Rejonowego są sprzeczne), zarzut ten nie może zostać uwzględniony przez Sąd Okręgowy.

Odnosnie zarzutu naruszenia art. 328 kpc, taki zarzut byłby skuteczny, gdyby nie można było skontrolować uzasadnienia Sądu z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Sąd Rejonowy wymienił wszystkie dowody, na których się oparł. Zaś jeśli chodzi o rozważania prawne, to odniósł się do każdego z punktów wyszczególnionych w rozwiązaniu umowy o pracę z powodem, wskazał z jakich powodów uznał przyczynę rozwiązania umowy o pracę za nieprawdziwą i Sąd Okręgowy podziela wszystkie te ustalenia Sądu Rejonowego.

W ocenie Sądu Okręgowego nie można uznać, aby przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę były przyczynami prawdziwymi zgodnie ze stanowiskiem strony pozwanej. Sąd zarządził harmonogramów zamówień na wagony kierowane do (...) za okres od IV kwartału 2010r. do I półrocza 2012r. Z tych harmonogramów i innych dokumentów odnośnie zamówień do (...) złożonych w toku postępowania przed Sądem I instancji wynika, że pod takimi harmonogramami zamówień za każdy kwartał każdego roku podpisywała się dyrektor zakładu i akceptowała fakt, że w przypadku braku wagonów 4-osioowych będzie zamiana na wagony 2-osioowe. Dodatkowo dyrektor pozwanego przyznała, że w lecie 2010 r. doszło do spotkania z p. P. z (...), gdzie ustalono, że w przypadku gdy nie będzie wagonów 4-osioowych, będą podstawione wagony 2-osioowe (okoliczności przyznane przez pozwanego k.157v). Dodatkowo powyższe wynika również z treści adnotacji na harmonogramach zamówień kierowanych do (...), również za 2012 r., gdzie znajdują się adnotacje podpisane przez dyrektora pozwanego wyrażające na powyższe zgodę. Należy uznać, że dyrektor placówki powinien być świadomy, jakie to ma znaczenie finansowe, tj. jakie ma to przełożenie na opłaty spedycyjne. Początkowo opłata dla spedytorów za wagony 4-osioowe i 2-osioowe była taka sama. Pracodawca wyrażając zgodę na podstawianie wagonów 2-osioowych już w 2010 r. mógł się zorientować jakie konsekwencje finansowe wywołuje powyższa decyzja, bowiem co kwartał księgowo sporządzała analizę kosztów. Spedytorzy nadając zarówno małe jak i duże wagony obciążali pozwanego w równym stopniu zgodnie z podpisaną dnia 2 stycznia 2012 r. umową opiewającą na 70 zł brutto za wagon (k.64). Jednakże dopiero w 2012 r. pozwany zmienił stawki wynagrodzania spedytorów, wprowadzając stawkę wynagrodzenia za wagon 2-osioowy. Winą za to nie można obarczać strony powodowej, skoro taka świadomość po stronie pracodawcy była a zmiana umowy w zakresie zmiany stawki wynagradzania spedytorów mogła być podpisana przez osoby reprezentujące pozwanego tj. m.in. przez dyrektora pozwanego.

Jeśli chodzi o zarzut poświadczenia nieprawdy na fakturach, to wskazać należy, że wśród dokumentów załączonych do pozwu tylko 4 faktury były poświadczone/zaakceptowane przez powoda pod względem merytorycznym/. Powyższe faktury były akceptowane również pod względem formalno-rachunkowym przez pracownika księgowości oraz zatwierdzane do wypłaty przez głównego księgowego i dyrektora pozwanego (faktury złożone przez pozwanego k. 23-47). Reszta faktur była akceptowana pod względem merytorycznym przez pracownika działu logistyki P. F.. Sam powód nie rozpisywał faktur, wykonywali to podwładni mu pracownicy: P. F. i S. B.. Powód mając zaufanie do swoich współpracowników, że faktury sprawdzają rzetelnie, akceptował je pod względem merytorycznym. Zarówno

Prokuratura jak i Sąd Rejonowy zasadnie nie uznali, aby działanie powoda było zawinione albo bezprawne. Można uznać, że w tych okolicznościach powód dopuścił się jedynie niedbalstwa, polegającego na tym, że ufając swoim współpracownikom uważał, że skoro oni sprawdzili te dokumenty, to nie wymaga to już sprawdzenia z jego strony. W tych okolicznościach nie ma mowy o bezprawnym, zawinionym działaniu powoda na niekorzyść pracodawcy. Należy również nadmienić, iż pracodawca nie wyciągnął żadnych konsekwencji wobec pozostałych pracowników zajmujących się rozpisywaniem faktur: S. B., P. F., którzy w zakresie swoich obowiązków również mieli sprawdzanie faktur. A z zeznań (...) F. (k.191) wynika, że do czerwca 2011 r. rozpisывał i podpisywał faktury a nie sprawdzał, czy czynność za którą wystawiane były faktury została faktycznie wykonana. Strona pozwana nie udowodniła również, aby Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w B. zgodnie z podpisaną z pozwanym umową obowiązującą do dnia 31.12.2011 r. faktycznie przeglądów urządzeń technicznych nie wykonywała. Brak wpisów do książki konserwacji nie oznacza, że przegląd nie był wykonany. Obowiązek czynienia adnotacji w książkach konserwacji spoczywał na pracownikach Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o., które te przeglądy wykonywało.

Odnosnie zarzutu, że powód przekroczył uprawnienia w zakresie naprawy maszyny poprzez niezastosowanie procedury przewidzianej w ustawie o zamówieniach publicznych, to w działaniu powoda nie można się dopatrzeć winy z uwagi na fakt, że wcześniej było przyzwolenie pracodawcy na wykonanie tego typu usługi co do innej maszyny i również odbyło się to bez stosowania procedury z ustawy o zamówieniach publicznych. Skoro powód mając wiedzę, że w taki sposób była dokonywana naprawa innego sprzętu i dyrekcja temu się nie sprzeciwiała, należy uznać, że zachowanie powoda nie przekracza jego kompetencji i miał prawo myśleć, że takie przyzwolenie będzie również miało miejsce ze strony pracodawcy. Dodatkowo z treści e-maila skierowanego przez księgową pozwanego A. J. do powoda dnia 25 kwietnia 2012 r. dotyczącego zapłaty za fakturę nr (...) opiewającą na kwotę 25 731,60 zł za naprawę żurawia hydraulicznego zamontowanego na samochodzie R. (...) przez Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., który był w dzierżawie u A. C. wynika, że powód powinien sporządzić jedynie protokół konieczności. Natomiast nie jest wymagana umowa z firmą naprawiającą (e-mail z dnia 25.04.2012 r. k.152). Powód dnia 26 marca 2012 r. sporządził notatkę służbową o konieczności naprawy żurawia przedstawiając tą notatkę dyrektor pozwanego (k.22v). Wówczas pracodawca nie kwestionował zakresu naprawy i wykonawcy Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. i dnia 25 kwietnia 2012 r. zapłacił na rzecz wymienionego przedsiębiorstwa kwotę wynikającą z faktury nr (...) (faktura k. 21, adnotacja o przelewie k. 21v). Z treści umów najmu zawartych przez pozwanego z A. C. wynika również, że to najemca jest zobowiązany do pokrycia szkód w przedmiocie najmu, spowodowanych przez okoliczności, za które ponosi odpowiedzialność oraz że po zakończeniu umowy najmu zobowiązany jest zwrócić przedmiot najmu w stanie niepogorszonym. Z powyższego należy wnioskować, że koszty naprawy żurawia hydraulicznego powinien ponieść najemca.

Jeśli chodzi o niezastosowanie się powoda do polecenia służbowego z 4 czerwca 2012r. polegającego na złożeniu wyjaśnień do 2 lipca 2012r., to uznać należy, że Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że powód fizycznie nie miał możliwości wykonać tego polecenia w wyznaczonym terminie, z uwagi na fakt przebywania w delegacji służbowej, a następnie na urlopie wypoczynkowym. Powód notatkę służbową z dnia 6 czerwca 2012r. z zaleceniami pokątrolnymi otrzymał dnia 2 lipca 2012 r. o godz. 7.05 tj. w dniu powrotu z urlopu wypoczynkowego, a wyjaśnienia miał złożyć do godz. 15.00 tego samego dnia (notatka służbowa k.60-61).

Z tych powodów Sąd Okręgowy uznał za Sądem Rejonowym, że rozwiązanie z powodem umowy o pracę w trybie dyscyplinarnym było z naruszeniem prawa, wskazane przyczyny nie były prawdziwe i zasadnie Sąd Rejonowy przywrócił powoda do pracy.

Jeżeli chodzi o celowość i zasadność przywrócenia powoda do pracy, to nie budzi wątpliwości, że zakład pracy powoda istnieje, stanowisko powoda nadal istnieje, a okoliczności podnoszone przez pełnomocnika co do kosztów przywrócenia powoda do pracy nie mają dla przedmiotowej sprawy żadnego znaczenia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. 2013r., poz. 490).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc orzekł jak w wyroku.